

Мазуренко С.В.

Національний університет «Одеська юридична академія»

ORCID ID: 0000-0003-2572-9909

АКСІОЛОГІЧНИЙ ВИМІР ПОНЯТТЯ «АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ»: ВИЗНАЧАЛЬНІ ЧИННИКИ

Залежно від мети наукового дослідження трактування поняття «академічна доброчесність» може бути різним, але поняття «доброчесність», у Великому тлумачному словнику сучасної української мови тлумачиться цілком однозначно – як позитивна моральна якість, здатність особистості орієнтуватися у своїх діях на принципи добра й справедливості, як зроблене добро, корисний вчинок і на відміну від поняття «академічна доброчесність», яке є сукупністю етичних принципів та визначених законом правил, є морально – етичною категорією.

Дуже часто поверхнєве ставлення до смислового значення наукових понять призводить до необхідності фундаментального перегляду раціональності їх використання у контексті наукового дослідження, особливо, якщо дане поняття у повсякденному житті має децю інше значення.

Використання поняття «академічна доброчесність», у рамках отримання юридичної освіти, передбачає необхідність формування концептуально нової правової основи для знаходження такої форми навчального процесу, яка створювала б можливість для практичної реалізації етичних принципів і які сприймаються студентами тільки тому, що співвідносяться з їх реальними потребами.

В цій статті звертається увага на те, що дослідження цього поняття має бути орієнтовано, (і це методологічно виправдане), на різні аспекти, що дає можливість для фіксації його багатогранності, водночас, незважаючи на це, поняття «академічна доброчесність» ґрунтується на головних принципах, без яких воно втрачає своє смислове значення і це, передусім, абсолютно інший рівень взаємовідносин між викладачем і студентом, заснований на взаєморозумінні і довірі, об'єктивному ставленні до кожного студента як до особистості, майбутньому колеги, що, безумовно, підвищує його самооцінку, а також ставлення до обраної ним професії.

Сьогодні у вищих навчальних закладах навчаються студенти, які жили і живуть у абсолютно різній соціальній реальності, оскільки останні, дуже складні для нашої країни роки, внесли свої корективи в сприйнятті дійсності, в якій багато етичних цінностей втрачають своє справжнє значення, оскільки не вписуються в об'єктивні умови буття.

В якомусь сенсі, існування такого виду моральної ексклюзії, особливо неприйнятна в праві, саме тому професіоналізм викладача, який виховує майбутніх професійних юристів, полягає, на наш погляд, в інтеграції всіх основних аспектів поняття «академічна доброчесність», а також повного виключення з освітнього процесу існуючих стереотипів, починаючи від стилю пояснення, і закінчуючи створенням у студентів правильної, адекватної оціночної реакції на будь – яку отриману ними інформацію.

Ключові слова: академічна доброчесність, етичні принципи, теорія цінностей, мотивація дій, довіра, прагматизм, раціоналізм.

Постановка проблеми. В останні роки наша країна переживає дуже важкі часи, зазвичай, коли у житті людини трапляються якісь труднощі, або біда, кажуть, що у його усвідомленні реального світу відбувається «переоцінка цінностей», того, що мало для неї особливе значення, іноді сенс життя.

Коли щось подібне відбувається з країною, виникає закономірне питання, чи відбувається

така переоцінка цінностей на рівні громадської думки, яка не повинна сприйматися як обов'язкова атрибутивна ознака існування держави, а тільки як сукупність думок громадян України, з питань, які являють собою цінність, як для кожної людини окремо, так і для всього суспільства в цілому, оскільки від цього залежить подальший розвиток нашої країни, адже саме це і представляє систему цінностей – соціальних, правових, духовних, на

яку спирається людина при прийнятті важливого для неї рішення. Дослідження поняття «академічна доброчесність» в аспекті всього сказаного вище, може здатися, особливо в сучасних умовах і не таким важливим, але як показує життя, від правильного розуміння його значення, залежить не тільки рівень розвитку вищої освіти в Україні, а можливість її відродженні як сильної і незалежної держави.

Саме в цьому понятті, на наш погляд, закладено найцінніше, що ми поступово розгубили і що обов'язково повинні відродити, але вже на новому рівні осмислення того, що сьогодні першочерговим завданням є і завжди повинне буде – це відношення до кожного громадянина України, як до особи, від розуму та волі якої залежать, практично, всі процеси що відбуваються у суспільстві.

Але перш, ніж підходити до розгляду змістовної, смислової основи поняття «академічна доброчесність», необхідно мати дуже об'єктивне уявлення особистості сьогоденного студента, з точки зору його відношення до того, що відбувається сьогодні не тільки в Україні, але й у всьому світі в цілому, які моральні вимоги, є для нього принципово обов'язковими, а порушення яких, на його думку, вимагають певних юридичних санкцій, даний аспект особливо важливий для студентів юридичних факультетів, оскільки саме від них буде залежити подальше функціонування правової сфери нашої держави.

Визначальними чинниками більш ретельного дослідження поняття «академічна доброчесність» є по – перше, повна відмова від уніфікації та стандартизації навчального процесу, його орієнтації на значенні національних та загальнолюдських цінностей для розвитку духовної сфери життєдіяльності, як особистості, так і суспільства, по – друге, і це суто прагматична цінність – раціональна орієнтація на особисте професійне зростання, відповідно до європейських стандартів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Актуальність цієї проблеми підтверджується значною кількістю праць, в яких розглядаються різні аспекти поняття «академічна доброчесність», серед сучасних досліджень слід відзначити праці таких науковців як А. Колесніков, Р. Мельник, О.М. Помаз, В. Сацик, Н.С. Скрипник, Д. Сопова, О. Співаковський, Т.С. Твердохліб, Я. Тицька, Т. Фініков та багато інших.

Мета статті. З'ясування ролі та значення академічної доброчесності у зміні відношення студентів до навчального процесу, зростанні у них свідомого інтересу до традиційних етичних прин-

ципів, раціональних мотиваційних дій при виборі наукової (творчої) діяльності.

Виклад основного матеріалу. Академічна доброчесність, це поняття, яке дає можливість, навіть тоді, коли у людини склався свій стереотип мислення, а також існує і своя інтерпретація всього того, що відбувається у світі, країні, у його особистому житті, добитися довіри, саме довіри, до необхідності осмислення того, що є істинними цінностями для кожної людини, і це, передусім, такі традиційні цінності як – свобода, справедливість, милосердя, працьовитість, гідність, повага, відповідальність, чесність, довіра та багато інших, які саме зараз набувають особливої актуальності.

У кризові періоди, а для нашої країни це, безумовно, пов'язано з війною, людина іноді втрачає сенс життя, особливо жахливо, коли це стосується молоді, для якої зникає значення таких цінностей як істина, добро, краса, навіть подальший розвиток суспільства, сприймається ними як щось, що позбавлене раціональності.

Саме тому, сьогодні, одним із головних питань, як для студента, так і для викладача це, відповідно до цілей спілкування, навчити (а іноді і навчитися самому викладачу), регулювати свій емоційний стан, без чого неможливе встановлення психологічного контакту.

Це дуже важливо, тому, що без встановлення такого контакту, саме поняття «академічна доброчесність» втрачає всякий сенс, оскільки припущення, що під час навчання та проведення наукової або творчої діяльності, мета академічної доброчесності – забезпечення довіри до навчання, не зможе бути реалізована.

Академічна доброчесність, це сукупність етичних принципів, та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу, оскільки правила визначені законом, то деякі студенти, (і тут треба виходити з сьогодення), можуть сприймати це як обмеження їх особистих поглядів, переконань, тому пояснення самого змісту цього поняття, вимагає особливої уваги, тому що академічна доброчесність, це перш за все, дуже високий ступень довіри студента не тільки до викладача, але і до навчального закладу, а отже, саме від результатів навчання у цьому навчальному закладі залежить, зможе чи ні, він отримати необхідні для нього професійні знання.

Але, безумовно, академічна доброчесність ґрунтується, перш за все, на відношенні студента до викладача, а довіра і повага до нього залежить не тільки від таких базових характеристик викладача як педагогічна майстерність, вміння заціка-

вити процесом навчання, однакове ставленням до всіх, але від і від того наскільки у нього присутнє почуття гумору, зовнішній вигляд та інші, які, на перший погляд, іноді і не відповідають стандартному образу викладача, але, на наш погляд, все це має дуже велике значення, тому що, ми всі живемо реальному світі і академічна доброчесність це не застигло поняття, а раціональне, дуже прагматичне відношення до своєї діяльності, професії викладача.

Сьогодні є дуже багато праць, які, безпосередньо, присвячені значенню викладача у процесі навчання, це, наприклад, праці В.В. Бізнюк, П.П. Гроностаї, Н.А. Кушель, С.А. Павленко, А. Ставицького, О.А. Тамаркіна та ін., в яких дуже ретельно розглядаються дуже важливі аспекти навчального процесу, зокрема, проблеми які пов'язані з необхідністю дистанційного навчання, а також з труднощами, які переживає зараз вся система освіти в Україні.

Однак, оскільки ми розглядаємо поняття «академічна доброчесність» яке, апіорі, передбачає наявність сукупності етичних принципів, якими мають керуватися учасники освітнього процесу що, безумовно, передбачає і наявність у викладача цілого ряду якостей, які б повністю відповідали смислому значенню цього поняття, то, на наш погляд, сьогодні для викладача дуже важливий є його статус у системі міжособистісних відносин, і тут треба звернути увагу на роль викладача, з точки зору того, наскільки, як кажуть він «зміг вжитися» в цю роль, а це означає як він зміг подолати надчутливість до нової ситуації, іноді, це може бути викладання нового для нього предмету.

Дуже важливим моментом, є перший психологічний контакт викладача з аудиторією, для цього, по – перше, необхідно в дуже коректній формі визначити для студентів свій статус, по – друге, пояснити свої вимоги до студентів у процесі навчання, наприклад, такі як вміння швидко, чітко, обґрунтовано висловлювати та відстоювати свою думку, підкреслити, що вміння працювати творче, буде заохочуватиметься, не боятися критики, критично оцінювати не тільки інших, а і себе, а також, можливо і викладача.

Без усього цього неможливо досягти того рівня довіри, який передбачає поняття «академічна доброчесність» [1].

Комунікативний процес між особистістю та соціальним середовищем, (а в період навчання це навчальний заклад), виникає в процесі спілкування. Факторами, які визначають специфіку спілкування є з боку особистості, це рівень його

потреб з боку соціального середовища – це можливості для їх задоволення, однак для цього необхідним є інтеграція особистості у соціальне середовище за допомогою інтеріоризації, це психологічне поняття, що означає формування розумних дій і внутрішнього плану свідомості через засвоєння індивідом зовнішніх дій з предметами і соціальних форм спілкування [2].

Логічне осмислення поняття «академічна доброчесність», засноване на здоровому глузді, неможливо без базової оціночної інформації про фактори, від яких залежить виникнення у особистості, у даному випадку у студента, певних переконань, у цьому плані треба звернути особливу увагу на зміну соціальних форм спілкування.

Враховуючи такий фактор як «сила вільних мережевих організацій», (а сьогодні їх існує вже величезна кількість) і яка, за своєю суттю, взагалі не вимагає будь – якого логічного осмислення, і це не припущення, тому що і ми самі, хоча б раз, були в подібній ситуації, можна допустити, а в деяких випадках, і бути впевненими в тому, що на сьогоднішній день, це залишається пріоритетною формою спілкування, у ході якого і формується система цінностей, яка може стати визначальною для формування потреб та інтересів особистості, і в першу чергу молоді.

Обравши аксіологічний вимір для дослідження поняття «академічна доброчесність», потрібно відмітити, що проблема цінностей аналізується від початку 60- х років ХХ ст., але і досі у вітчизняній науковій літературі не має однозначного трактування поняття «цінності». В.В. Москаленко підкреслює, що такі поняття як корисність, значимість, важливість, хоча й близькі за смыслом, але не тотожні, суб'єкт відносно вільний у виборі цінностей для власної ціннісної системи, але цей вибір детермінується, насамперед, ціннісними нормами, що існують в суспільстві, соціальній групі тощо... але, безпосередній вплив на життя і цілі особистості, справляють суспільні цілі та інтереси настановлення, моральні і правові норми соціальні цінності [3. с. 25, 27].

До етичних та багато інших цінностей, які становлять внутрішній зміст і обсяг поняття «академічна доброчесність» можна віднести така як: цілеспрямованість, довіра, чесність, відповідальність, щирість, справедливість, поважне та чемне ставлення до людей, важливою етичною цінністю є і самовладання та багато інших, кожна з яких, в залежності від конкретних обставин, може стати необхідною умовою для реалізації цілей особистості, за наявності у неї певних вольових якостей.

Французький літератор і філософ Клод Гельвецій у своїй праці «Про людину її розумові здібності, та її виховання», яка була видана вже після його смерті в Гаазі та Лондоні, а її переклад здійснив і вперше видав цю працю у 1932 р. видатний український прозаїк Валер'ян Підмогильний, писав про те, що розум і таланти людей спрямовані на те, щоб поставати людей у становище яке б змусило їх придбати необхідні для цього якості... все залежить від мистецтва наставника та від його метода викладання [4].

Питання про те, які ж, для великої кількості випускників шкіл, є справжніми цілями необхідності здобути вищу освіту, особливо в сучасних умовах, є для України одним із найактуальнішим, як для реформування всієї системи освіти так, безумовно, і вищої.

Без об'єктивної оцінки, детального аналізу та осмислення відповіді на це питання, з урахуванням усіх змін, які торкнулися всіх сфер суспільного життя, неможливо об'єктивно з'ясувати значення поняття «академічна доброчесність».

Якщо абітурієнт може пояснити мету свого вступу, саме до цього вищого закладу, і при цьому усвідомлює, саме для себе, не для батьків, цінність цього вчинку, як можливість здобуття професії, обраної ним не випадково, а як можливість у майбутньому реалізації своїх здібностей, або таланту, то тільки в цьому випадку, поняття «академічна доброчесність», як для самого майбутнього студента та і викладача набуває функціональної визначеності з логічно-певним змістом, який орієнтований на потенційно можливу тенденцію до аналізу проблем, як етичного так і прагматичного плану, у ширшому діапазоні параметрів.

У науковій літературі, особлива увага до такого поняття, як «ціннісна орієнтація особливості», виникла на наш погляд, не випадково, і на це вплинула дуже різка зміна рівня залежності людини від інформаційно – емоційного середовища, в яке, без перебільшення, вона потрапляє, буквально з самого раннього дитинства, а виходячи з аналізу сучасної ситуації, можливо зробити висновок, що таке середовище, все частіше набуває агресивного характеру, змінюючи сприймання людиною об'єктивної реальності, а також цінностей для його життя таких понять, як справедливість, гідність, свобода, безпека та інших.

Система соціальних, правових цінностей поняття не абстрактне, а цілком конкретне, і може виникнути тільки тоді, коли кожна людина буде сприймати не тільки своє життя, а і життя інших, як найвищу цінність. При цьому треба мати на

увазі, що людська гідність є аксіологічною основою права, а це впливає не тільки на існуючу у суспільстві системи цінностей, а і на її подальший розвиток.

Однак, кожна людина, в залежності від сформованого у неї уявлення, (безумовно, під впливом інформаційного середовища), свого місця та ролі у життя суспільства, прагне до особистої свободи від будь – яких правових обмежень, і в цьому плані, як підкреслював Ю.М. Оборотов, необхідно, щоб аксіосфера держави формувалася у процесі діалогу держави і суспільства, а також держави і особистості, тому що цінності держави виступають як пережити людьми і обумовлені культурою форми їхнього позитивного ставлення до держави та її інститутів, які і визначають вибір поведінки, що відповідає цим цінностям [5. С. 9].

В історії філософії вже не одне століття співіснують різні точки зору, що саме слід розуміти під такими поняттями як «цінність», «соціальна цінність», пізніше і під таким поняттям як «правові цінності».

Родоначальник німецької класичної філософії Іммануїл Кант, у своїх відомих працях «Критика чистого розуму», «Критика практичного розуму», «Критика здатності суджень», в яких він першим розмежував поняття блага і буття, протиставивши сферу моральності як свободи, сфері природи, яка має підлягати закону, необхідності, він вважав, що людина в своїх вчинках повинна орієнтуватися тільки на моральні норми, що не залежать від природних законів і суб'єктивних уявлень і це, перш за все, такі моральні та етичні принципи, які проявляються у правильній поведінці людини [6].

Справедливо було б відзначити, що І. Кант вкладав у це поняття зовсім інший зміст, а саме – ідею автономії, як стан коли індивіди є вільними від зовнішніх обмежень, особливо таких як примус, насильство, погрози, маніпуляції, тому і сьогодні, особливо в сучасних умовах, стає таким важливим, сформульований ним, його знаменитий «категоричний імператив», обернений до активної людини, яка може оцінити значення своїх вчинків: «Чинить так, щоб інші чинили з вами».

Згідно Канту, людина в конкретній моральній справі повинна підніматися думкою до вершини, розуміючи, що кожен вчинок в який втягнені люди, відгукується на людстві [7].

Дані положення, сформульовані І. Кантом ще у 18 столітті, знайшли своє відображення у Маастрихтському договорі (1992 р.) – угоді про створення Європейського Союзу, згідно з його положеннями, нові країни – члени ЄС, повинні

адаптувати до норм національного права правові положення, на яких ґрунтується розвиток європейської інтеграції.

Перелік європейських цінностей, що містяться в ньому прописані саме так, як їх розумів І. Кант, і до таких цінностей відносяться: повага до людської гідності, свобода, рівність, дотримання прав меншин, а також принципи плюралізму, недискримінації, терпимості, справедливості, солідарності, рівності жінок і чоловіків [8].

В той же час, це в жодному разі не скасовує, а навпаки підкреслює важливість функціонування таких інститутів як: держава, правова держава, правосуддя без внутрішніх кордонів та інших. Можливість входження України до Європейського Союзу залежить від того, наскільки швидко, а особливо ефективно ми зможемо провести реформування всіх цих соціально-політичних інститутів.

Для визначення поняття «академічна доброчесність», все те, про що йшлося вище, безумовно, має величезне значення, однак практична реалізація всіх цих етичних принципів буде залежить від того, наскільки вони співвідносяться з реальними потребами людини.

Людські потреби формуються, виходячи з психологічного, духовного, розумового розвитку людини, його соціально – економічного рівня життя, та від багатьох інших суттєвих особливостей людини, як особистості.

Такі потреби людини як повага, визнання, самореалізація, актуалізуються тільки тоді, коли задоволені його базові фізіологічні потреби – їжа, сон, безпека, даний методологічний принцип, більш відомий як «піраміда потреб», був сформульований американським психологом Абрахамом Маслоу у 1943р., суть його теорії полягає в поясненні мотивації тих чи інших дій людини в залежності від їх першорядної важливості [9].

У цьому плані поняття «академічна доброчесність», набуває суто прагматичне значення, оскільки будь – яка діяльність людини, наукова, творча, навчальна, буде мотивована і набуває конкретного сенсу тільки у тому випадку, коли її кінцевий результат буде мати значення не тільки особисто для неї (в даному випадку, студента), але і для подальшого розвитку тієї галузі діяльності, в якій він, безпосередньо, хоче реалізуватися як професіонал. Концептуально – стратегічна мета для розвитку такої діяльності закладена і у самому понятті «академічна доброчесність», але її практична реалізація можлива лише при умові повної довіри як до викладача, до вищого навчального

закладу, так і до результатів навчання, або наукових чи творчих досягнень.

При цьому важливо підкреслити, що у цьому випадку поняття «довіра», розглядається не стільки як моральне поняття, а поняття, яке має для студента, суто прагматичне значення, тому що від рівня, безпосередньо, його професійних знань, залежить його подальше життя.

В Законах України «Про освіту» та «Про вищу освіту», в редакції 2017 р. основними порушеннями академічної доброчесності, (згідно до ст. 42 пункт 4) вважаються: академічний плагіат, самоплагіат, фабрикація, фальсифікація, списування, обман, хабарництво, необ'єктивне оцінювання.

В контексті даної статті, ми цілком свідомо не торкалися розгляду змісту цих понять, оскільки впевнені у тому, що всі ці проблеми, які пов'язані з порушеннями академічної доброчесності, потребують дуже серйозного аналізу і кожна з них потребує розгляду в системі «причина – слідство», а також виходячи не тільки із специфіки розвитку вищою освіти в Україні, особливо, в сучасних умовах, а і дуже ретельного аналізу питань, що, безпосередньо, стосуються, взагалі, можливості фінансового та матеріально – технічного забезпечення функціонування системи вищої освіти на тому рівні, який необхідний сьогодні для розвитку наукової, творчої діяльності і який би відповідав європейським стандартам вищої освіти, з урахуванням національних перспектив реформування системи вищої освіти.

Висновки. Ймовірно, сьогодні дуже важко оскаржити думку про те, що подальший розвиток України, як цивілізованої держави, члена Європейського Союзу, буде залежить і від того наскільки швидко, а головне ефективно (безумовно, що повною мірою, це стане можливим у повоєнний час), наша країна зможе реформувати існуючу сьогодні систему освіти. Передусім треба змінити ставлення до вищою освіти, як до щось обов'язкового, що тільки і визначає соціальний статус людини у суспільстві.

Слід визнати, що зробити це буде дуже не легко, тому що так було, так є і мабуть збережеться ще деякий час, але вже сьогодні випускники шкіл та їх батьки, ставляться до вибору майбутньої професії дуже прагматично. А отже, через кілька років до вищих навчальних закладів, дійсно, будуть вступати за покликанням.

В цьому випадку, як це зазначає Міжнародний центр академічної доброчесності, академічна доброчесність при дотриманні п'яти фундаментальних цінностей: чесності, довіри, справедливості,

вості, поваги, відповідальності та відваги, стає необхідною умовою для підготовки фахівців не тільки з високим рівнем освіти, а і з високим рівнем моральних вимог, не тільки до себе, а до інших, що власне і є умовою для входження України в європейський інтелектуальний простір.

Список літератури:

1. Академічна доброчесність: проблеми реалізації та відповідальності. URL: https://wiki.legalaid.gov.ua/index.php/%D0%90%D0%BA%D0%B0%D0%B4%D0%B5%D0%BC%D1%96%D1%87%D0%BD%D0%B0_%D0%B4%D0%BE%D0%B1%D1%80%D0%BE%D1%87%D0%B5%D1%81%D0%BD%D1%96%D1%81%D1%82%D1%8C:_%D0%BF%D1%80%D0%BE%D0%B1%D0%BB%D0%B5%D0%BC%D0%B8_%D1%80%D0%B5%D0%B0%D0%BB%D1%96%D0%B7%D0%B0%D1%86%D1%96%D1%97_%D1%82%D0%B0_%D0%B2%D1%96%D0%B4%D0%BF%D0%BE%D0%B2%D1%96%D0%B4%D0%B0%D0%BB%D1%8C%D0%BD%D1%96%D1%81%D1%82%D1%8C.
2. Інтеріоризація. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Інтеріоризація>.
3. Москаленко В.В. Економічна соціалізація молоді: соціально-психологічний аспект. *Український центр політичного менеджменту*. К. 2008. 336 с.
4. Гельвецій Клод Адріан. Про людину, її розумові здібності та її виховання. Перекл. з французької Валер'яна Підмогильного. К. Основи. 1994. 416 с.
5. Актуальні грані загальнотеоретичної юриспруденції: монографія. Ю.М. Оборотов, В.В. Завальнюк, В.В. Дудченко та ін. за ред. Ю.М. Оборотова. Одеса: Фенікс. 2012. 492 с.
6. Іммануїл Кант, основні ідеї. URL: <https://dovidka.biz.ua/immanuyil-kant-osnovni-ideyi/>
7. Категоричний імператив. URL: <https://tureligious.com.ua/katehorychnyy-imperatyv/>
8. Маастрихтський договір 1992. URL: <https://esu.com.ua/article-60173>.
9. Піраміда потреб Абрагама Маслоу. URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/Піраміда_потреб_Абрагама_Маслоу.

Mazurenko S.V. AXIOLOGICAL DIMENSION OF THE ACADEMIC INTEGRITY CONCEPT: DETERMINING FACTORS

Depending on the research goal, the interpretation of the academic integrity concept may vary, but the Great Explanatory Dictionary of the Modern Ukrainian Language quite unambiguously conveys the concept of integrity: a positive moral quality, the ability of a person to be guided in their actions by the principles of goodness and justice; a good deed, a kind act. Unlike the concept of academic integrity, which is a set of ethical principles and rules defined by law, it is a moral and ethical category.

A casual attitude to the semantic meaning of scientific concepts very often determines the need to fundamentally reconsider the rationality of their use in the context of scholarly research, especially if the specific concept has a slightly different meaning in everyday life.

The use of the academic integrity concept in legal education implies the need to form a conceptually new legal basis for finding such a form of educational process that would open the door for the practical implementation of ethical principles and which resonate with students only because they correlate with their actual needs.

The present article draws attention to the fact that the study of the relevant concept should be focused (that is methodologically justified) on various aspects, which make it possible to capture its multifaceted nature. At the same time, the concept of academic integrity is based on the main principles without which it loses its semantic meaning. First of all, it is about a completely different level of relationship between a teacher and a student based on mutual understanding and trust, an objective attitude to each student as an individual, a future colleague, which certainly increases their self-esteem and their attitude to the chosen profession.

Today, higher education institutions are training students who have lived and continue to live in a completely different social reality, as the recent years, which were very difficult for our country, made adjustments to the perception of reality, in which many ethical values lose their true meaning because they do not fit into the objective conditions of existence.

To some extent, the existence of such moral exclusion is particularly unacceptable in law, which is why we believe the professionalism of a teacher who trains future professional lawyers consists in integrating all the main aspects of the academic integrity concept, as well as the complete exclusion of common stereotypes from the educational process, ranging from the style of explanation to the cultivation of a correct and adequate evaluative response of students to any incoming information.

Key words: *academic integrity, ethical principles, value theory, motivation to act, trust, pragmatism, rationality*